

Adam Karpiński

"Proza jako ujarzmienie żywiołu
życia", Witold Nawrocki,
"Miesięcznik Literacki" nr 6 (1981) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 25/1-2 (83-84), 203

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ MISIAK Tomasz: Dramat a myślenie mityczne. "Dialog"
1981 nr 3 s. 94-99.

Autor szkicu prezentuje metodę analizy świata przedstawionego dramatu, polegającą na ujmowaniu go w kategoriach mitu. Mit - rozumiany jako symboliczna ekspresja określonej struktury percypowania, porządkowania i wyrażania świata - jest kluczem pozwalającym wyjaśnić zasady konstrukcyjne wybranej grupy tekstów dramatycznych. Egzemplifikacją zaprezentowanej metody jest analiza dramatów "Gra snów" Strindberga i "Kartoteka" Różewicza.

BP/83/84/19

M.M.

/I/ NAWROCKI Witold: Proza jako ujarzmienie żywiołu życia.
"Miesięcznik Literacki" 1981 nr 6 s. 55-68,

Autor szkicuje sylwetkę współczesnego prozaika czeskiego Bogumila Hrabala, autora przede wszystkim zbioru opowiadań, które ukazały się w latach 1963-1971. Omawiając kolejne pozycje wydane przez pisarza zwraca uwagę na charakterystyczną narrację, określoną przez krytyków czeskich jako "hodspodsky kec" (knajpiana gadanina). Poetyka "kecu" to przede wszystkim językowa wierność wobec rzeczywistości, a zarazem swoista profuzja słowa. Związana z tym jest wielowymiarowość świata przedstawionego, najczęściej świata przedmiotu, ukazywanego w odcieniu tragicznym, groteskowym, karykaturalnym, czy też w epickiej obiektywności. "Kec", którego cechy gatunkowe są zatarte, określa autor jako collage zdarzeń i konkretnej, rubasznej językowej empirii. Na marginesie szkicu ocenia polskie przekłady prozy Hrabala, które potoczny język czeskiego oryginału próbują zastąpić tradycyjną literacką polszczyzną.

BP/83/84/20

A.K.